
1 / 17

c t lên.”

Khi chi c xe tăng đ u tiên húc x p c ng dinh Đ c L p, tôi r i đám đông, ch y xe Honda v phía b nh vi n Nguy n Văn H c, trên đ ng nghe tin T ng Th ng D ng Văn Minh đ c b n tuyên b đ u hàng. Tôi đã m t c h i nh y lên m t chi c tàu đ u b n B ch Đ ng đ đi t n n b ng đ ng bi n ngày 30/4/75 ch vì thích làm ch ng nh n l ch s .

M ng 1 tháng 5 năm 1975, ngày qu c t lao đ ng, bu i tr a chúng tôi đ c l nh v tr ng Y khoa, h p Đ i gi ng đ ng đ ch ng ki n c nh ti p thu tr ng. L n đ u tiên tôi đ c nghe gi ng lý thuy t Mác Lê nin và t i ác M ng y qua B y Th , bác sĩ quân qu n ti p thu tr ng.

Trên bàn ch t a có sinh viên Hu nh T n M m. B y Th m t ng i hùng bi n v i kh u súng l c bên hông ph i đã cho th y th nào là t do khi tr l i nh ng câu h i đã đ c so n s n. Sau bu i h p, g p m t m t nhóm sinh viên y khoa; B y Th đã t hào k chuy n thu nh n đám sinh viên tranh đ u Hu nh T n M m, D ng Văn Đ y, Nguy n Thanh Công, Bùi Qu c Châu v.v...vào Đ ng trong m t khu năm 1968.

Các sinh viên tranh đ u, t nh n yêu n c ch ng M đ c trao tr Tây Ninh qua cu c trao đ i tù binh v i M ch là nh ng đ ng viên c ng s n khác v i l i nh ng l i tuyên truy n c a chính quy n c ng s n B c Vi t trong m y năm qua đ t i cho chính quy n Nguy n Văn Thi u đàn áp b t b các sinh viên yêu n c không c ng s n.

Vài tu n sau tôi tình c g p D ng Văn Đ y t i qu n nh t, ch t ch y ban nh n dân và Hu nh T n M m s n h i H ng Th p T . M m đã ph i đ n g n m i nh n ra tôi vì “m t đã h ng không nhìn đ c xa vì b chi u đèn khi b nh t khám Chí Hòa”. M m và Công sau đó v l i tr ng Y khoa h c l i năm th 4 không đi theo con đ ng c a D ng Văn Đ y vào nh ng ngày đ u tiên.

Tr v b nh vi n Bình Dân, cùng v i Tu n (đã m t vài năm tr c bên Anh) b n h c cùng l p, cùng n i trú b nh vi n Bình Dân, đi qua Minh M ng, Ngã Sáu đ n đ ng Phan Thanh Gi n, ng i phía sau Honda c a tôi nhìn c nh Saigon thay đ i v i không khí “Cách m ng”, m t cách m ng b o l c đ ng nghĩa v i phá b , đ p đ , h n lo n, c p bóc, hoang mang v i nh ng đoàn xe phóng thanh trên đ ng ph hát nh ng bài hát c ng s n yêu bác H , nh ng bài hát đ y máu, đ y x ng, nhìn nh ng nhà cách m ng 30 tháng T “tr m t tr c”, hai bên đ ng tr c

m t nhà các lá c đ sao vàng và c m t tr n gi i phóng mi n Nam thay cho nh ng lá c vàng ba s c đ .

Tu n nói, “c c a k chi n th ng bao gi cũng r c r ”, nh ng tôi ch nh đ n hai câu th c a Tr n D n trong cu n tuy n t p Trăm Hoa Đua N : “Tôi b c đi không th y ph th y nhà, ch th y m a sa trên màu c đ ”.

M y tháng sau, “m a sa, l nh ” trên kh p mi n Nam. Sĩ quan, công ch c cao c p ch đ cũ b l a vào các tr i h c t p. Chi n đ ch đánh phá t s n m i b n, đ i ti n, đ y dân đi kinh t m i nh m c p tài s n, làm giàu cho cán b và đ ng viên c ng s n.

Dân mi n Nam trong c nh gia đình ly tán, b t đ u đ ng s p hàng mua th c ph m nh dân mi n B c trong h n 20 năm qua. H kh u, phi u th c ph m đ c áp đ ng. Dân Saigon s ng trong v a lúa mi n Nam b t đ u bi t th nào là đói kém, là thi u t do. Ba tháng sau ngày 30/4, cha tôi m t sau khi nhìn c nh đ i thay đ i khác h n v i s t ng t ng c a ông v lý t ng c ng s n.

C nh nhà đ n chi c sau khi ông anh th hai c a tôi đã đi qua M tr c ngày 30 tháng 4, hai ông anh l n c a tôi đi h c t p. M tôi b kh ng ho ng th n kinh sau ngày đi mít tinh v n Tao Đàn ch ng ki n Ph m Hùng ôm hôn các đ ng chí mi n B c, nh t quy t đ a mi n Nam vào con đ ng Xã h i Ch nghĩa. Nh ng ng i bà con t Thanh Ngh Tĩnh vào đ u h i tôi đúng m t câu: “T i sao chúng mày có ăn h c t i sao còn l i không đi M ”.

Nh ng ng i gi ch c v l n trong chính quy n, đ y ch nghĩa c ng s n tr c đám đông, nói khác làm khác khi ng i trong gia đình nói v m t mi n B c Xã h i Ch nghĩa điều tàn. H c nh cáo tôi v nh ng chuy n đ u t s p x y ra, t dân ph đã t ch c nh ng cu c t nh “gia đình có ng i đi M , nhà đã cho M m n, con bà có liên h đ n “Nguyễn Văn Thi u” đã làm cho M tôi tr b nh.

Nh ng ng i c ng s n nói khác, làm khác, nghĩ khác, tràn ng p Saigon ngay c đ n nh ng ng i đ ng viên tr nh ông b n m i, Võ H ng Phúc, vào Saigon ngày đ u tiên nh n công tác t Hà Tĩnh cũng không khác gì đ ng viên già. M y tháng sau khi m i đêm n m nghe nh c vàng, nói th Đ ng, bu i sáng đ p xe đ p ra trung tâm thành ph u ng ly cà phê, ng m c nh hoa l còn sót l i c a m t Saigon “ph n vinh gi t o” Võ H ng Phúc m i có can đ m thú nh n

và tôi: “dân miền Nam đỏ rồi chứ đỏ Nguyễn Văn Thiệu có tội do!”

Chính trä chen vào mặt mặt, ngay cả trong Y khoa, đã a đến mặt nän Y học suy đi thiäu thuä c men và phäng tiän. Các cuäc mä xä thiäu thuä c mê và thiäu đäng cä bänh viän Bình Dân, mät bänh viän näi tiäng vä giäi phäu đäc Giáo sä Tôn Thät Tùng cũng nhä phái đoàn Y khoa Hoa Kä AMA công nhän. Bác sĩ phäi có óc sáng täo väi y đäc mäi, khung cänh mäi: “Không có täm lòng nhân đäo chung chung, không có lòng nhân đäo đäi väi kä thù!”

Hän hai năm säng đäi chä đä cäng sän, chúng tôi nhäng y sĩ trä trong bänh viän Bình Dân nhä Tuän, nhä Nguyễn Tän Läc thäm thäa cái cänh vô sän, con ngä i bä täc bä tä vät chät đän tình thän, đóng cäa truyän tay nhau đäc “Täng đäu đäa ngäc” cäa Solzhenitsyn, thuä c lòng câu nói cäa tù nhân kä sä Bobynin, vä chä áo cäi trän nói väi cai ngäc: “ông đã täc đät tä do cäa tôi tä lâu rồi và ông cũng không còn khä năng trä tä do cho tôi vì chính ông, ông cũng không có tä do.... Ông chä mänh khi nào các ông không täc đät cäa ngä i khác hät mäi thä. Bäi vì khi mät ngä i đã bä các ông läy mät hät tät cä, ngä i đó sä không còn ngán sä các ông näa. Ngä i đó läi đäc tä do, ông không làm gì đäc tôi hät vì tôi chäng còn gì, ông hiäu không? Ông không thä làm häi đäc vä con tôi vì mät trái bom đã làm vä con tôi tiêu tán tä lâu rồi...”.

Tôi thích thú väi Sozhenitsyn, tôi cäp nhät hóa tin thäi sä, nhäng chuyän vät biên qua đài BBC qua giäng Đä Văn, mäi ngày ä sân träng Y khoa, tôi tóm đäc tình hình Viät Nam, tình hình thä giäi. Bän bè cùng läp gäi tôi là “phát ngôn viên đài BBC”. Nhäng buäi häc täp chính trä, nhäng buäi häp tä là nhäng đäp đä tôi phân tích chính trä và phát biäu tä täng phän đäng.

Các bác sĩ trä đoàn viên tiên tiän, thiäu tä cách và tay nghä đang cä tranh đäu vào đäng tránh xa tôi mäi khi hä bäc vào giäng đäng. Trình đä Y khoa cäa các bác sĩ sau 1975 càng ngày càng kém väi nhäng bä mät “häng thäm hän chuyên”. Trong nhäng buäi sáng giao ban ä bänh viän Bình Dân, tôi đã phäi ngäi chäu trän nghe các đäng chí Y sĩ tä räng ra nhä Năm Läc, Mäi i Nhâm đäy các thäy tôi, các đäi giáo sä Phäm Biäu Tâm, Trän Ngäc Ninh cách mä cät ruät đä!

Tôi näi tiäng phän đäng, cäi tay đôi väi tä träng Nguyễn Thanh Công trong sân träng Y khoa, có lúc “Công râu” đä mät häm bät tôi đi häc täp cäi täo! Cách mäng väi dân làm chä, đäng lãnh täo, chính quyän quän lý đã đäy tôi nhiäu bài häc vä tä do dân chä! Tôi häc đäc cách phát biäu “näc đôi” double speak nhä các nhän vät trong truyän 1984 cäa George Orwell tác giä “Träi súc vät”.

Biên xanh nhuộm máu đỏ và nẹp hồng máu 'Xã Hội Chủ Nghĩa'

Tác Giả: Việt Nguyên

Thứ Năm, 29 Tháng 4 Năm 2010 15:10

Có một lần sau ca mổ khốn khổ nửa đêm, được một đàn em ngỏ ngỏ hỏi tên, đã phớt lờ lên “Ô! anh là người bạn tôi từng phỏng ng nhốt của trường Y khoa Saigon”. Con người tôi phỏng ng nhốt vậy mà sau lần được di chuyển vẫn thay cho Được sĩ La Thành Trung - hỏi trường hỏi Học Trường T. Việt Nam, bàn giao hỏi cho tân hỏi trường Được sĩ Nam lại được khen là thành phần tiên tiến!

Tôi thì biết con người tôi như vậy đã biến đổi, không thể là được với chế độ mới.

Khi hiểu “Yêu nước phải yêu xã hội chủ nghĩa” được tôi đổi lại thành “Yêu nước phải yêu biến”.

Biên Đông đã chôn vùi nhiều người sau 30/4/1975 nhưng biến nhuộm máu đỏ và xanh, và nẹp hồng máu của Công Sản đang tô vẽ trên xã hội miền Nam.

Chuyến bọ vọt biên

Chuyến vọt biên được chuyến bọ hồng biến tháng, lúc đó chúng tôi do đó vì chưa có chuyến vọt biên nào bọ ng xà lan thay vì thuyền đánh cá. Người tôi chắc chuyến đi là Thuần. Thuần bọ o đó đi xà lan an toàn, với máy xà lan đi đến Thái Lan an toàn hơn là thuyền đánh cá. Tôi hỏi Thuần, khi gặp biến được, xà lan như thế nào, không có hàng rào bên trên, sóng đánh xà lan lật không có gì để bám víu ?

Thuần bọ o đó là xà lan có hầm bên dưới có thể núp được sóng gió. Lúc này tôi có nhận được lệnh đi về Vũng Tàu để trường cán sự tôi, bọ nh viên ung bọ u của tôi một bác sĩ giỏi phụ thuộc Bác sĩ Trưởng Trường không thể can thiệp nên bọ y tôi cho tôi đi theo về về Vũng Tàu. Cho nên với tôi bất mãn, ngu dốt và ngây thơ, tôi đóng trường s vàng đang có để góp phần trong chuyến đi.

Và chúng tôi còn đi xem bói với chị Mai một người trong ban tổ chức. Bà thầy bói bọ o đó chúng tôi sẽ đến nơi như vậy và phải qua hai, ba chuyến được gian khổ mới đến đích! Đóng tiền xong, chỉ vài tuần và chưa thấy ngày khi hành.

Tôi h i Thu n mãi m i bi t anh đang đ i công l nh đ xà lan qu c doanh đi Vũng Tàu, t Vũng Tàu nhân đó s đi v h ng Thái Lan. L i ch thêm m t tu n, ch a th y l nh kh i hành, tôi h i anh Thu n, anh cho bi t đã có công l nh chuy n hàng đi Vũng Tàu nh ng ch a đ s d u đ xà lan đi đ n Thái Lan. Tôi g i ý cho anh Thu n làm công l nh gi đ l y 15 thùng d u Nhà Bè Tân Thu n.

Công l nh gi làm xong l i có m t tr ng i là có m t b đ i đi theo xà lan. Ban t ch c l i bàn và cu i cùng quy t đ nh s b t tró b đ i đi theo n u c n và ngày 19 tháng 10 đ c đ nh là ngày kh i hành. Tr c ngày đi m y ngày, tôi v nhà th ng Bình Dân, t giã b n bè đ đi v t biên t ông Giám đ c m i, M i Nhâm, Năm L c cho đ n Bác sĩ Văn T n, Võ Thành Ph ng và các nhân viên phòng m . M i ng i c i, không ai nghĩ tôi s v t biên th t. Bác sĩ Phan Thanh H i, b n tôi, đã ph i b đi ra ngoài phòng m sau khi nói: “Mày đ ng đùa nh v y, công an s b t c b n!”

Sáng 18 tháng 10 năm 1977, tôi đi lên xe v n t i do anh Thu n lái, tôi ng i đ ng tr c c nh tài x , Thành và Hi n em tôi ng i sau, chúng tôi đ n kho xăng nhà bè l y 15 thùng d u. Đ n c a ki m soát, Thu n đ a công l nh cho b đ i an ninh. Anh b đ i tr , nhìn công l nh th t lên: “Sao l y nhi u d u th , đ ph i xem l i có ph i công l nh th t không?” Tôi nhìn quanh t anh Thu n, đ n Thành và Hi n, ba ng i đ u run lên và xanh m t.

Tôi nghĩ, th này ch c ph i đi tù r i. Tôi b c xu ng, m c a xe, đi vòng tr c mũi xe đ n tr m gác, đ ng t công l nh t anh b đ i “anh c vi c g i v c quan đ h i l i, nh ng n u công l nh th t anh s b khi n trách vì t i không tuân l nh và anh s b m t vi c”. Ván bài xì phé này có hi u qu , anh b đ i đ c l i công l nh m t l n n a và cho chúng tôi vào kho xăng l y 15 thùng d u.

Tôi đ ng ch huy ba ng i khiêng 15 thùng d u lên xe v n t i. T nhà Bè, chúng tôi l i th ng đ n ch xà lan đ u trên b n sông Saigon, c nh t ng Đ c M Fatima (10 năm sau g p l i tôi Houston, Thành thú nh n v i tôi r ng chi u hôm y anh ch ch công an đ n b t và không h nghĩ tôi là bác sĩ vì dáng đi, gi ng nói và b đ b đ i tôi m c trên ng i.

Thuyền nhân (Hình: theangle.org)

Khởi hành

Đêm 18 tháng 10, bọn ngäi chúng tôi näm ngä trên xà lan, mùa hè träi nóng, làm quen nhau nói chuyện đäi vu vä bên cänh sông. Tiäng dä, tiäng ve mùa hè gäi đän nhäng mùa hè ngày đi häc. Ngäi uäng väi nhau vài ly räu trên xà lan, chúng tôi lòng thì lo nhäng vän cä nghĩ mät cách tích cä đây là mät mùa hè cuäi trên quê häng.

Sáu giờ sáng mùa hè, trời sáng nhanh, chúng tôi mới có dịp nhìn lại bãi đáp cò nh ruợng mía. Đêm qua, trời tối chúng tôi không biết ruợng mía giờ chót đã biến đổi n! Bãi béc ngườit trời nên trời nhìn không còn kịp thời gian để thay đổi kịp họch.

Sáu giờ sáng, 4 ngườit chúng tôi đón đoàn ngườit vớit biên đồn nớixà lan đầu, 100 ngườit đầunhđi cầmtừ. Nhìn gia đình khá giả nhđ gia đình ông Lâm Văn Phúc và Francois đi vớit biên nhđ đi đầnnhà mang hầt và lĩcầcầi. Họ đi ngườngườ qua ruợng mía trầ trầi. Công an khu vầc đầnhầi, bà Tầng Lâm Văn Phát có hai con, mầt trai mầt gái, đi trong nhóm vớit biên trầi cho công an là đoàn ngườit này đi Picnic.

Mầi ngườit hầi hầp chầ công an đầnbầt trong khi mầtsầ đang lầnlầtt chui xuợng xà lan qua mầt lầthông có đầng kính đầ mầt ngườit vầatầm chui lầt. Tôi và mầy ngườit lái xà lanầ trên Connex. Đầnbầ giờ tôi vầkhông hầutầi sao chúng tôi có thầ rầi Bình Trầu mà không bầt. Đi đầncầu Bình Lầi, xà lan vầi Connex cao không chui lầt đầcầ qua cầu, chúng tôi phầi đầi con nầcầ xuợng.

Đầngầ trên xà lan, tôi nhìn bầ đầi canh gác trên cầu, hầ đi qua đầi lầi nhìn xuợng xà lan mà không hầ nghĩ có hần 100 ngườit đang trầndầi hầm. Buầitầ a đầi hầm, sầc nóng lên, tầi tắm vầi vài ngườn đèn đầntreo lầmầ nhầ đầa ngầc. Trầ em thi nhau khóc, con bé con tôi, 16 tháng bầchích thuầc ngầ Valium vầkhông chầu ngầ mà tầp tầc la khóc. Có ngườit đòi nhét giầ vào mầng cho nó im vì sầ bầ bầt.

Mầ và dầi nó thì phầi thay phiên nhau ngườit quầt ngườit lầynầc đầi hầmlau mình cho con bé. Không hầu cái đầa ngầc vầt biên có đầng giá hần cái thiên đầng Cầng Sầ Viãt Nam sau 1975? Sau hai giờ chầu nầcầ xuợng xà lan mầiqua đầcầ cầu Bình Lầi. Chầcầ xà lan trôi trên sông Saigon có lúc đầcầ các thuyầ đánh cá cầp vào bầ chúng tôi đầixarra. Tôi thay nhau lái xà lan trên sông, đầdầng nhầ đi du thuyầ. Ngoài thuyầ đánh cá còn có nhầng chầc thuyầ nầu nầ bầ đầi cầp theo xà lan, chúng tôi vầa lái xà lan vầa tầngầu vầi thuyầ nầ bầ đầi. Họ nghĩ chúng tôi chầ hàng quầc doanh nhầng không ngầ là xà lan vầt biên.

Hai giờ sáng xà lan ra đầncầa Cầng giầ. Đêm không trăng, biầnden lầng, ngầnden pha trên núi nhầ Vũng Tàu là ánh sáng duy nhầt đầndầng rầbiầ.

Thuầntầt máy xà lan, loay hoay thoát khầi nhầng tầmlầi đánh cá bám vào chong chóng cầa

máy. Một hèn mọt tiêng, xà lan mới mới máy chày i. Tôi nhìn lên Hội Đảng nh i nh ng n c m tr i H ng Đ o c a Đoàn Ch ng D ng trên vùng lô t trên núi nh và trên ng n H i Đảng y nhi u n tôi đã ng i trên núi, ng m bi n và nh ng ng n đá trên bãi bi n d i T nh xá Ng c Bích, m v nh ng chuy n h i hành nh ng không h t ng t ng đ c m t ngày s đi tr n ra kh i đ t n c thân yêu b ng chuy n v t biên.

Trong khi đó d i h m trái i, m i n có c n sóng nh xà lan b ng b nh nh t m ván, sóng đánh vào i thông đi xu ng h m, m i ng i b t, rét run vì i nh. Một hai chiếc võng b đ t, trong đó có v con tôi, khi n ng i n m b r i xu ng h m xà lan đ y n c. L nh, t i và run, m i ng i ch mong xà lan đi xa ra bi n đ đ c lên trên sàn xà lan. Ngày đ u tiên đ c lên sàn xà lan, th y ánh m t tr i là ngày h nh phúc v i nh ng ti ng reo vui. M i ng i quăng mũ lên tr i hét i n: “đ đ o Việt c ng!”.

H i trình ph n l

Ngày 24 tháng 10 năm 1977. Xà lan đi ra bi n t c a C n Gi năm ngày thì b h ng máy.

S th t là các ông Thu n, Hòa và các tài công ph không ai rành v c khí và hàng h i. Trong đ u m i ng i in rõ b n tin BBC, c đi ra đ c h i ph n qu c t là có tàu M c u cho nên ch đ trù xà lan đi đ c ra bi n, không nghĩ đ n vi c đi đ n Thái Lan. Xà lan trôi đ n đ o Côn S n, không có la bàn và b n đ nh ng đ o Côn S n hình dáng quen th c v i nhi u ng i.

M t chiếc tàu tu n đi ngang qua, m i ng i tr n xu ng khoang xà lan, b đ i cũng không bu n khám xét, trao đ i qua loa vài ti ng r i b đi. Ban t ch c có sáng ki n, gom h t “pông-sô” làm bu m lái v phía Thái Lan. Xà lan lênh đên trên v nh Thái Lan, bi n yên, gió mát. M i ng i lên xà lan, các nhóm v t biên b t đ u làm b n v i nhau. Ban ngày anh em tr nh y xu ng bi n t m, bám i y xà lan xem nh picnic th t.

Bu i t i, ti ng hát v ng c c a Thành, ti ng hát v i ch ng trình tân nh c c a các b n tr Duy Anh, Phong, Vinh v.v... vang lên trong đêm v i nh ng ng n i a đ c đ t lên gi a xà lan, vui nh đêm i a tr i i gi a đ i d ng m t mừng...

Hai ngày sau th c ph m đ tr mang theo b t đ u c n. Ban t ch c đ c m r ng v i s huynh Bá, tôi và ông Lâm Văn Phúc áp đ ng chính sách công xã gom th c ph m c a t t c các nhóm trên xà lan, t p trung và chia đ u kh u ph n hàng ngày. Thùng n c trên xà lan đ c kh trùng b ng Chlorine, đun n u ăn và n c u ng. M i gói c m s y đ c n u thành cháo chia cho gia đình 10 ng i.

Gi ng nh chuy n trong Thánh kinh, nh ng ngày đ u chúng tôi b t đ c r t nhi u cá. Cá nuôi m i ng i, ngày ăn cá n ng hai, ba b a nh ng sau ph i ph i cá đ dành cho nh ng ngày s p đ n. Bu i t i, xà lan chia làm hai nhóm, m t nhóm Công giáo do s huynh Bá c m đ u đ c kinh c u nguy n, nhóm Ph t giáo t ng i v i nhau yên l ng c u Ph t Bà Quan Âm.

Qua đ n ngày th 10, hy v ng th y đ t li n mong manh. M i hy v ng đ t vào tay ông th y bó duy nh t trên xà lan là Duy Anh, nh ng qu bài giúp m i ng i nuôi hy v ng, m i ng i h a s làm lành khi đ n đ c b n b . Hy v ng nhóm lên trong m i ngày khi chúng tôi g p h n 4 chi c thuy n buôn l n đi qua xà lan.

Chúng tôi đ t l a báo hi u, chúng tôi v y tay, chúng tôi đánh c Semaphore b ng qu n áo, nh ng hy v ng t t đ n khi nh ng chi c thuy n y đã b đi m c dù th y nhóm ng i chúng tôi b v gi a bi n trên chi c xà lan nh bé. S th t khác h n v i nh ng b n tin c a đài BBC v nh ng thuy n nhân đ c v t trên bi n b i h m đ i th b y. Nh ng gói thu c lá ch ng trình văn ngh v ãm t t đ n. S ng tuy t v ng và thi u th n, cái đói và ch t đ n đ n tr c m t. Các tuy t v ng t n cùng đã làm m i ng i không còn tin vào Tr i, vào Ph t, vào Chúa.

Chi u ngày th 11 c a chuy n hành trình. Bi n êm sóng l ng, chúng tôi ch t th y m t chi c thuy n đánh cá, neo l i gi a, t phía xa chân tr i. Hy v ng l i v n lên trong bu i chi u trên bi n. T xa, chúng tôi nhìn th y r nh ng ng ph trên thuy n. Chúng tôi v y tay, chúng tôi la hét, chúng tôi ph t qu n áo làm c ra hi u nh ng không th y nh ng ng i trên thuy n đáp ng.

Cu i cùng sau vài gi , s may m n đã đ n nh m t s tình c hay nh m t phép l ? L i đánh cá c a thuy n trôi ngay g n chi c xà lan! Hai ng i b n tr tu i, Đ c và Thành can đ m nh y xu ng bi n, b i đ n chi c l i, bám ch t l i cho đ n khi các ng ph Thái Lan kéo c hai lên thuy n. M i ng i trên xà lan nhìn theo h i h p ch đ i. H n n a ti ng, sau khi Đ c và Thành đ u đình, chi c canoe nh c a chi c thuy n chài ch v i ng ph Thái v i Đ c và Thành ch y v xà lan. Nh ng ti ng reo hò, nh ng ti ng c i, nh ng gi t n c m t m ng r , nh ng ti ng reo vui ch m đ t c ác m ng đ u tiên c a 11 ngày trên v nh Thái Lan.

Chiếc xà lan của chúng tôi được nhúng ngả dân Thái kéo vào thành phố Pattani ở bờ Đông Thái Lan vào ban đêm. Những ánh đèn thành phố nhìn từ ngoài biển là những ánh sáng hy vọng. Xà lan bờ cô lập ở biển Pattani. Cờ nhấc lên kiểm tra, chúng tôi không chánh thức được lên đất liền những được phép tiếp xúc với dân địa phương, được mua hàng, được uống nước Coca Cola lần đầu tiên từ hai năm sau ngày được “giải phóng”. Những chai Coca Cola quen thuộc giờ những những chai Coca uống mới ở bờ phía trước trong quán “Ma Soeur” ở trung tâm Y khoa Saigon.

Những chai Coca mà tôi nắm giữ trong hai 10 ngày trên xà lan ngoài tiếng kêu của con gái tôi “bé muän ăn cơm” khi tôi và chiếc thuyền trên biển. Ôi Coca và nước địa phương những hàng địa phương trên biển Thái Lan! Anh em chúng tôi, Hoàng, Loan, Hiền, anh Hoàng, Thành, Đức, Thành được chỉ đi trên những chiếc thuyền tam bản nhỏ lên để cất thuyền và những hàng địa phương xanh. Tôi làm quen với những người lính Thái Lan, từ tiếng nhỏ họ đánh tiếng qua Pháp những quen ở đó loan tin về Việt Nam.

Chúng tôi bàn với Đức, nhân dịp làm bản được với dân địa phương hãy tìm cách trốn lên thuyền, để đó lấy xe địa phương lên Bangkok vì Đức được thân, có thân nhân có thể nhờ chính quyền Thái Lan can thiệp để nhận chúng tôi vào trại tị nạn.

Hai ngày ở biển Pattani, chúng tôi mua thêm thức phẩm trước khi xà lan sẽ hạ cánh và bờ tàu Thái họ ngừng địa phương ra biển những về phía Songkhla nên có trại tị nạn cho những người Việt ở ven biển.

Hội trình phần II

Xà lan đi hai ngày, đến Songkhla, thấy bờ những bờ tàu tuän Thái chứa súng đạn ra. Đi một quãng không xa, chúng tôi gặp một chiếc thuyền nhỏ đi thuyền đánh cá lớn (cũng bờ Thái từ chối không cho cập bờ Songkhla). Trên thuyền có Nha sĩ Phúc (sau được nhäc Oregon), trong gia đình Y khoa vì vậy chúng tôi được ghé chiếc xà lan sẽ đi cùng chiếc thuyền đánh cá trong thuyền gặp cập thuyền gặp nhau. Chiếc thuyền đánh cá nhäu phương tiện này bờ chúng tôi đi không trở lại.

Một ngày sau, xà lan lại chết máy. Bờ cũ soạn lại, “pông sô” áo mưa kẻ lại làm buäm, dăng buäm địa phương xà lan đi theo hướng gió. Xà lan trôi nổi bờ ngày, tháng 10 nhä có luäng nước kéo xà lan vào bờ, tiếp lại vào Songkhla. Nhờ được thức phẩm, nước sông hạ địa phương hạ xà lan lúc ra đi cho được nóng dù bờ bờ có trại tị nạn nước từ các em bé những có Chlorine khử trùng, nên

đoàn người dù tuyät väng nhäng đäy đä hän län trôi näi 11 ngày träi c.

Xà lan täp bän. Chúng tôi bäng bä nhau, già trẻ län bé läi xuäng biän, đän bä dân Thái Lan tràn lên xà lan quäng hành lý xuäng biän và cäp đi luôn, máy tàu bä hä phá và giät xuäng biän. Cä đoàn phäi ä ngoài bä biän, màn träi chiäu đät, ban đêm chúng tôi đào nhäng hä cát đä làm giäng tránh gió và canh chäng cho các bà các cô, sä dân Thái Lan häm hiäp. Ban ngày dân đäa phäng bu quanh nhìn chúng tôi bä rào bäi vòng rào dây thép nhä đi xem sä thú.

Hä quäng đä ăn, quäng trái cây vào nhä cho khä ăn, nhä cänh cũ nghĩ läi cäi ra näc mät. Mät cäa nhiäu ngäi buän nhä ngày bä Viät Cäng đánh phá tä sän mäi bän. Tä do chäa thäy chä thäy ngäi bäc lät ngäi.

Ba ngày sau, ông tänh träng Songkhla xuät hiän väi lính cän vä. Hä đän theo 67 thuyän nhân khác đi bäng thuyän tä Phú Quäc đän Songkhla, chính sách Thái lúc bäy giä không nhän ngäi tä nän. Nhäng ngäi này bä đäi ra bãi đä nhäp chung väi nhäm chúng tôi. Tôi biät nói chút tiäng Mä đäng nói chuyän väi tänh träng Songkhla xin ä läi. Tänh träng Songkhla giä thäi bäo đäng, cäm gäy chä huy đánh vä tôi đang bäng con trên tay miäng thì la: “Let’s go”, các con cäa chä Mai bä giäng ra khäi tay mä, hä ném täng đäa bé lên xà lan, các bà mä nhìn con đau lòng xä ruät đành phäi theo con.

Lính Thái đánh anh Häi chäy máu mũi. Tôi đäng bên cänh ông tänh träng, näi nóng tiän gän ngay cänh ông ta, cän vä sä tôi đánh ông tänh träng, mät ngäi väi vàng rút khäu súng Colt lên đän chäia vào đäu tôi. Mät trung sĩ cän vä tä tä, nói nhä väi tôi: “Bác sĩ nên đi lên thuyän đäng chäng cä, hä sä bän ông thät đäy”. Tôi chä còn biät nhìn ông tänh träng väi cäp mät căm thù. Ba ngäi lính, hai nguäi säc nách, mät ngäi khiäng chân quäng tôi lên xà lan. Đoàn ngäi tä nän Phú Quäc và xà lan läc täc kéo nhau đi theo lên xà lan không dám chäng cä träc các häng súng.

Chiäc xà lan không máy bä tàu tuän Thái kéo ra biän vào lúc räng đông, dân Thái đäng trên bängäi cho bao gäo và xin đäa con nít cho hä nuôi. Chúng tôi có đä mät tiäng mäc näc biän đä vào khoang xà lan đä làm näc uäng trong träng häp näc trong thùng mang theo cän.

Mät cuäc trao đäi väi tàu tuän Thái đä hä kéo xà lan vä biên giäi Mã Lai, đäi läi là hä läy hät các thùng đäu, vàng bäc, đäng hä, giäy chuyän cäa ngäi trên xà lan nhäng lính tuän Thái đã läa

dân tß nß kéo thßng xà lan ra hßi phßn qußc tß, hß cßt dßy, thß trôi rßi chßia sßng cßi chß ghßo bß đi. Hß cß tình cho chúng tôi chßt trên bißn. Lßn này chúng tôi trôi nßi ngoài khßi Thái Lan đúng vào đßp 100 ngày Mß tôi mßt. Lßn đßnh và lßn đßnh, không tßng lại không bßn. Chúng tôi ngßi trên xà lan, nhìn trßi ban đßm và tß hßi đßnh mßnh có thß tàn nhßn đßn mßc trùng hßp ngßu nhiên vßi cái chßt cßa Mß tôi?

Ngày thß năm, mßt chißc phi cß bà già L19 bay qua ngang trên xà lan. Trong cßn tuyßt vßng chúng tôi nghĩ là tißng cßu cßu cßa Đßc (chßu bà Cao Văn Viên) đã đßn tại chính quyßn Bangkok, chißc L19 là chißc máy bay đi tìm chúng tôi. Cß đoàn ngßi trên xà lan, ngßng gom góp gßo và thßc phßm nßu cßm làm tißc ăn mßng hßt!

Hßi trình phßn III

Sau bßy ngày đßm, “trôi nßi nhßng không chìm”, tißng cßu trßi đßc đßp ßng, mßa to gió lßn, mßt cßn bão đßn trong vùng Vßnh đßnch chißc xà lan vào bß thß trßn Narathiwat, cßnh biên gißi Thái – Mã. Xà lan đßp vào bß.

Chúng tôi nhßy xußng bißn lßi vào gßp nhßng ngßi Thái Lan hung đß cßm dao phay, mß tßu đßng trên bß chß đßi xua đßi chúng tôi. Trong cái cßnh khßn cùng, chúng tôi không còn cách nào khác hßn là van xin và hßi lß. Cußi cùng thì cũng có nhßng ngßi tßt trong làng, còn tß tâm, nhìn thßy chúng tôi không phßi là nhßng ngßi có thß làm hßi hß, nhßt là ngußi cßm đßu là bác sĩ.

Phong tßc tßp quán ngßi Thái cũng nhß ngßi Viãt, hß vßn kính trßng gißi Y. Nghĩ lßi, nhßng ngßi Thái Lan dân làng Narathiwat đßng trßc mßt đßm đßng hàng trăm ngßi mßt mũi đßn đßa, đßu tóc kinh đß, qußn áo tßi tß chßc hß cũng sß. ß trên xà lan hßn mßy tußn, khói đßu diesel đßng lên mßt mũi, thân thß chúng tôi đßn nhß mßi Phi Châu. Khi lên bß, chúng tôi phßi mßt mßt hai ngày tßm rßa, cßo chßi hßt đßu diesel ß da và tóc. Mßi ngßi còn cßm thßy đßu tóc ngßa ngßy, chßi đßu mßi thßy chí rßn rßi xußng. Nhißu trßem da bß lß loét vì nßng và đßu.

Con bé Ngßc cßa chúng tôi, ngày xußng xà lan, ăn mßc tßm mßt, qußn áo đßp đß tay bà ngoßi may, khi bßc ra khßi khoang xà lan đã thành “cô bé lß lem”, qußn áo dính nßc sét hßm xà lan đßi thành màu cháo lòng. Bà ngoßi nßu có mßt lúc đó chßc cũng không nhßn ra đßc cháu bé!

Lần này chúng tôi may mắn hơn vì có anh Quân của tàu Phú Quốc là con mọt bang trộm ngỗng ở Hoa Giáp quen nên nhờ ngỗng này đem quần áo, thức phẩm và lều đến dựng lên cho chúng tôi ăn tạm. Ông quân trộm ngỗng này là người có đồ đạc, đồ đạc rất tốt.

Chúng tôi sống năm ngày trên bãi biển, chờ đợi quy định của ông quân trộm ngỗng. Ngày tháng năm, quân trộm ngỗng Narathiwat kêu chúng tôi đến lập lều chống đỡ để tránh mưa nắng. Ông cho mọt chiếc xe buýt chờ ngay ra bờ biển, mọt chiếc tàu trên biển Việt Nam bờ biển đã đưa chúng tôi đi.

Hôm nay trời rất đẹp, hơn 10 giờ đêm, tôi cảm thấy không được an toàn nên xin ông quân trộm ngỗng ý kiến để sáng hôm sau chúng tôi ra đi. Chúng tôi chấp nhận đi đến Mã Lai nhờ người sáng mặt trời để đi. Ông quân trộm ngỗng cho chúng tôi ngủ ở ban đêm trộm ngỗng hèn quân. Ông quân trộm ngỗng là người tốt phải thi hành chế độ trên.

Buổi sáng sớm 5 giờ, chính ông đến chia tay với tôi và người ngủ đêm để đoàn người xuống ghe khác hơn với thái độ của anh trộm ngỗng Songkhla. Tôi mới biết cùng một công việc con người có thể thực hành với hai phương pháp khác nhau.

Chiếc thuyền đánh cá nhỏ của 168 người trên không đi nữa vì quá nặng, lính Thái đưa tất cả đàn ông trai trẻ lên hớt tàu thuyền rồi kéo ra khơi. Hôm nay thay vì ở trên tàu thuyền với các ông, tôi qua thuyền đánh cá, chui xuống hầm thuyền theo lời yêu cầu của họ.

Đi đến 500 mét thì thuyền dừng, sóng đánh xuống nóc hầm. Tôi đi hầm, người vào như con sóng, đánh xuống như thác đổ. Dưới hầm có cửa gỗ và đèn thủy tinh của mọt sống ở giàu có trong đoàn người trên mua sắm ở Narathiwat, họ sống mọt đèn rất quý giá nên đóng chốt phòng hầm tàu. Gần bờ chốt người, tôi phải dùng hết sức tung nóc hầm như lên cửa để con và mẹ đi đến khác đi với nó người chung dưới hầm thuyền. Tôi đứng trên chiếc thuyền bờ sóng đánh chìm mọt người, cứ bám vào thành ghe, tay ôm con cho đến khi tàu Hải Quân đến vớt đưa vào bờ. Cả đoàn người trên sống sót, không ai chết, đồ đạc tạm trú trong chèo cá của họ trên tàu.

Chúng tôi ở trong chèo cá mọt tuần lễ. Nhờ người Thái trong quân biết về chúng tôi là bác sĩ đã đến mời chúng tôi đi thăm bệnh tại nhà cho họ, thuốc men không có chữa bệnh, vì tên thuốc khuyên họ đến nhà thuốc tây mua thuốc.

Trong mät tuän, có nhiòu bänh nhän đän mäi xem bänh väi thù lao là nhäng gói mì, nhäng bäc mät tät cho các anh em tôi thay cho nhäng bäa cäm träng chan säa đäc hay chan näu cä ri không thät lúc ban đäu khi mäi bäc cän lên đät liän väi hai bàn tay träng. Trong đoàn ngäi Hoa tä Phú Quäc, có anh em Quân và Tang đã täng trä chúng tôi nhiòu. Ngäi Hoa đäm bäc nhau hän ngäi Viät, hä biät hai anh là con ông bang träng läp täc chä gäo, chä thäc phäm cäú trä.

Anh Tang (nay ä bên Úc) là ân nhân cäa gia đình tôi. Khi xà lan bä sóng đánh, chiäc bình chäa näu cä trên tay Häu, cháu tôi, räi xuäng biän, Häu bäi theo vät chiäc bình nylon, sóng đánh Häu trôi dät xa xà lan. Tang đã buäc dây ngang bäng mät đäu đäc anh em trên xà lan giä đä Tang nhäy xuäng bäi cäu Häu, cháu đích tôn cäa gia đình tôi, đem vä xà lan. Nhä nhóm ngäi Phú Quäc, räi đây vài ngày sau chúng tôi có nhäng tài công giäi đä lái thuyän đi vä phía Mã Lai.

Mät tuän ä Narathiwat, vä chäng tôi thân väi vä chäng mät y tá trä, ngành quân y Thái. Hai vä chäng không con, quyän luyän väi chúng tôi trong tình y khoa. Hä nghĩ là chúng tôi sä phäi ra đi sau khi ghe đäc säa chäa, chúng tôi sä không đäc đäa vä träi tä nän ä Thái Lan nhä chúng tôi täng.

Hä nói väi tôi là hä không nghĩ chúng tôi sä có thä säng sót trong cuäc hành trình säp đän và hä xin cho bé Ngäc ä äi làm con nuôi, näu chúng tôi may män đän đäc đät liän, qua Mä lúc äy chúng tôi có thä làm giäy tä häi ngä. Đä nghä tä tä và thành thät này làm chúng tôi bäng khuäng và suy nghĩ. Em tôi, Häng và Hiän häp läi đêm hôm äy nói räng: “Säng chät có nhau, nay đã đi đän đây chä còn mät quãng đäng ngän, anh em có xui xäo thì xui xäo cùng”. Vä chäng tôi đã quyät đänh đä bàn tay Träi đänh đät.

Ngày thä bäy, đang ngäi ngä thì bä đánh thäc đäy đäi đi xuäng tàu. Đoàn ngäi ä chúng tôi äi lên đứng chiäc tàu chìm tuän träc, chäa đäc säa läi hoàn toàn. Rút kinh nghiäm, lính Thái chia chúng tôi làm hai đoàn.

Mät nhóm ä trên tàu tuän, mät nhóm chuyän xuäng thuyän đánh cá, ra ngoài khäi lính Thái trên tàu tuän chuyän nhóm ngäi ä còn äi xuäng thuyän. Nhóm Phú Quäc lái thuyän chäy đäc bä biän vä phía Mã Lai. Thuyän đi đäc mät đän ngän thì bä äng, näc tràn vào thuyän, chúng tôi ngäi chen chúc nhä cá mäi trong häp. Thanh niên thay nhau chia phiên tát näc. Ba giä sáng, thuyän đän bä Trengganu, các anh em tài công Phú Quäc có kinh nghiäm không lái ghe thäng vào bä vì hä nghiä bãi biän có đá ngäm nên neo äi ngoài khäi.

Đ n sáng, chúng tôi nhìn th y bãi bi n qu nhiên có đá ng m các tài công Phú Qu c dùng dây kéo thuy n vào b . Thuy n m c c n, b sóng đánh v . Tôi lên b tr c làm ng i lãnh đ o, nói ti ng Anh v i c dân Mã Lai t nh Trengganu, quay nhìn l i th y đoàn ng i đ b lên b t ng nhóm, chú H ng b ng cháu Ng c đi c nh v tôi và các anh em trong gia đình. Chúng tôi đ c l i trên bãi bi n v n màn tr i chi u cát, v n c nh ng i Mã Lai xúm l i xem nh ng dân Mã Lai hi n h n dân Thái Lan và chúng tôi v ng tin r ng l n này v i chi c thuy n đánh cá v tan t ng m nh chúng tôi s đ c đ a vào tr i t n n Mã Lai.

Tính t ngày r i Saigon ngày 19 tháng 10, 1977 đ n ngày đ n bãi Trengganu t ng c ng 42 ngày. Trong đoàn ng i có 60 ph n và 60 tr em. Chúng tôi may m n không b n n h i t c, không có ng i b b nh n ng, không có ng i ph i b xác trên bi n. Trong nh ng ngày cùng kh , b n ch t x u c a con ng i l ra nh ng nh ng ng i t v n s n lòng đùm b c l n nhau. Chúng tôi đã s ng tuy t v ng, th y cái ch t g n k nh ông Lâm Văn Phúc đã t l i c nh v t biên ngay khi đ n trên H n Vi t 20 năm tr c, còn nh ng giòng nh t ký tôi vi t trong tr i t n n Pulan Besar đ c Ng c Phu và Mai Th o xin đăng lên H n Vi t đã đánh m t 31 năm tr c.

Cu c đ i nh n n c ch y qua c u... nh ng ng i trong chuy n du hành k di u, có ng i thành công, có ng i th t b i Hoa K , Úc, Pháp... có ng i đã m t, nhìn l i nh m t gi c m .

Cu c đ i trôi n i. Tôi r i Vi t Nam 32 năm, đ ng C ng S n bi n đ i thành m t đ ng Mafia, đ ng y làm m t đi u đúng trong th i th t ng Võ Văn Ki t, “xóa t i” cho nh ng thuy n nhân, “đi có t i, v có công”. Ng i t n n tr v thăm nhà. Nh ng nhân v t... l ch s b n tôi cũng thay đ i theo th i gian, nh ng ng i đã là nh ng lý do gián ti p đã khi n tôi b n n c ra đi cũng h c đ c nhi u bài h c đáng giá trong đ i.

Con ng i khôn ngoan D ng Văn Đ y ch t vì ch n đ ng c tìm m t ngày tr c khi b đi u tra v t i tham nhũng. Bác sĩ Hu nh T n M m v làm y sĩ đi u tr trung tâm AIDS h i H ng Th p T , v anh b án tham nhũng. Nguy n Thanh Công (b râu quai nón đã c o không còn là “Công Râu”) sau v Nguy n H , đ i qua ngành đ a c, không dính l iu đ n chánh tr , bà v là b y tr ng H ng Đ o trong Đoàn c a tôi tìm con đ ng lên thiên đàng không C ng S n. Ông b n m i ng i Hà Tĩnh Võ H ng Phúc thên thang trên con đ ng ho n l hi n gi ch c B tr ng K Ho ch – Đ u T .

Ngày hôm nay, ng i ghi l i chuy n đ i trên h n 30 năm, lòng tôi không h h i t c v m t chuy n đi và v n còn nh ng xúc đ ng c a nh ng tháng ngày lênh đênh...

